

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală prin Decizia de impunere nr. Z, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei – taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei – majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită, Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, emise de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- susține că a dedus taxa pe valoarea adăugată din bonuri fiscale emise de SC "I" SRL, SC "D" SRL și SC "A" SRL și a preluat în deconturile de taxă pe valoarea adăugată aceste sume pentru care

facturile de vânzare s-au emis ulterior și nu existau în evidența contabilă a societății și pentru care s-au solicitat duplicate conform cu originalul de la aceste societăți, precum și de la O România și au fost prezentate organelor de control;

- menționează că în afara taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de O România, care a fost dedusă integral nu s-a acceptat deducerea taxei pe valoarea adăugată din facturile celorlalți parteneri;

- precizează că prin adresa nr. Z a solicitat amânarea inspecției fiscale, ca urmare a avizului primit în data de Z, ori la acea dată administratorul societății era deja chemat pentru discuția finală.

În concluzie, solicită aprobarea deducerii taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din facturile de la SC "I" SRL, SC "D" SRL și SC "A" SRL și recalcularea majorărilor și dobânzilor corespunzătoare noii baze de impozitare.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au constatat următoarele:

În perioada2008 –2010 SC "X" SRL a declarat eronat în deconturile de taxă pe valoarea adăugată sume mai mari decât cele înregistrate în jurnalele de cumpărări care nu au la bază documente justificative și TVA aferentă unor cumpărări pe bază de bonuri fiscale, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC "X" SRL din Z nu îndeplinește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și că aceasta este de plată în sarcina societății.

Pentru neplata la termenul de scadență a taxei pe valoarea adăugată, au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2008 –2011.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z nr. Z, ap. Z județul Z este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de identificare fiscală Z.

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei în perioada 2008 – 2010, în

condițiile în care societatea nu justifică deducerea taxei cu exemplarul original al facturilor de achiziție.

În fapt, în perioada2008 –2010 SC "X" SRL a declarat eronat în deconturile de taxă pe valoarea adăugată sume mai mari decât cele înregistrate în jurnalele de cumpărări privind achiziții de bunuri și servicii care nu au avut la bază documente justificative sau pe baza unor bonuri fiscale și pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin.(2) lit.a), art. 146 alin.(1) lit.a), art. 155 alin. (5), art. 156 alin. (1) și (4) și art. 156² alin. (2) și (3) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Art. 145. - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) **pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);**

[...]

Art. 155. Facturarea. [...]

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/ prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/ numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

[...]

f) denumirea/ numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

[...]

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în

definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

[...]

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

[...]

Art. 156. Evidența operațiunilor. (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

[...]

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1) – (3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.

[...]

Art. 156². Decontul de taxă. [...] (2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), [...].

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare și se vor înscrie la rândurile de regularizări”,

coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(2), pct. 46 alin.(1) și pct. 79. alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, care menționează:

”45. - (2) **Pentru exercitarea dreptului de deducere** prevăzut la alin.(1) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) **persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;**

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal.

46. - (1) **Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin.(1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări**

de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78.

[...].

79. [...] (2) Jurnalele pentru vânzări și pentru cumpărări, registrele, evidențele și alte documente similare ale activității economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

[...]

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achizițiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. bunuri mobile corporale;
2. servicii;

[...]

d) **taxa totală deductibilă și taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;**"

Potrivit prevederilor legale de mai sus, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii și prin care să justifice suma taxei aferentă bunurilor sau serviciilor achiziționate, în exemplar original, document care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu toate informațiile privind baza de impozitare pentru fiecare cotă de taxă, prețul unitar, exclusiv taxă, precum și indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei deductibile, în funcție de cotele taxei, fapt neîndeplinit de contestatoarele care a dedus TVA pe bază de bonuri fiscale sau fără documente justificative.

De asemenea, persoanele impozabile au obligația de a ține evidența contabilă a activității sale și de a păstra facturile și celelalte documente primare, legate de activitatea sa, jurnalele pentru cumpărări, registrele, și alte documente similare, întocmite astfel încât să permită stabilirea valorii totale, fără taxă, a tuturor achizițiilor și taxa totală dedusă pentru fiecare perioadă fiscală, care se preiau întocmai în evidența contabilă și în deconturile de taxă pe valoarea adăugată.

Ca atare, pentru a putea deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă achizițiilor de bunuri și servicii SC "X" SRL trebuia să dețină facturi fiscale sau alte documente legale prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor sau serviciilor achiziționate și avea obligația de a ține evidența contabilă și de a păstra facturile în cauză în baza cărora și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, obligații neîndeplinite de către contestatoarele.

Drept urmare, pentru TVA dedusă fără documente justificative sau pe baza unor bonuri fiscale care nu îndeplinesc condițiile legale de document justificativ, organele de inspecție fiscală în mod legal au constatat că SC "X" SRL nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z că aceasta este de plată în sarcina societății, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

Așadar, pentru perioada verificată din documentele puse la dispoziția organelor de control nu s-a putut stabili îndeplinirea condițiilor privind dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în urma achiziționării de servicii și bunuri, societății fiindu-i aplicabile prevederile art. 147¹ alin.(2) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că:

"(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere."

Referitor la susținerea din contestație că a dedus taxa pe valoarea adăugată din bonuri fiscale emise de SC "I" SRL, SC "D" SRL și SC "A" SRL și a preluat în deconturile de taxă pe valoarea adăugată aceste sume pentru care facturile de vânzare s-au emis ulterior, nu poate fi luată în considerare deoarece nu prezintă efectiv facturile în cauză, de asemenea amânarea inspecției fiscale solicitată prin adresa nr. Z a fost înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. Z, după data de Z când a avut loc discuția finală cu contribuabilul.

Pe cale de consecință, se mențin constatările organelor de inspecție fiscală din Decizia de impunere nr. Z privind neîndeplinirea de către SC "X" SRL la data controlului a condițiilor legale de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

2. Obligații fiscale accesorii

În ceea ce privește **majorările de întârziere și dobânzile în sumă totală de Z lei** aferente taxei pe valoarea adăugată, sumă considerată contestată având în vedere prevederile pct. 2.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr. 2.137/ 2011, respectiv nr. 519/ 2005 până la data de2011, acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale" – secundarul

urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitele principale, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și Ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 39 și 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

3. În legătură cu contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că Activitatea de Inspecție Fiscală Z a răspuns prin Decizia nr. Z în calitate de organ emitent al acesteia, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv